

Spěchowańske towaristwo za serbsku rěc w cerkwi z. t.
Verein zur Förderung der wendischen Sprache in der Kirche e. V.

*Hopokaž swóju wobziwowanja gódnu dobroś,
ty humóžnik tych samych, kenž se tebe dowěrje, pšešiwu tym, ak se twójej pšawicy stajaju.*
Ps 17,7

Zgromažina cłonkow 2021-11-27

Rozpšawa pšedsedařstwa

Dr. habil. Hartmut S. Leipner

Lube sotšy, lube bratšy,

witše jo předny adwent. „Něnt žurja, wrota wótcyńšo, Kněz kšasności ga pšizo“, z tym spiwom by my w normalnem paže zazwónili nowe cerkwine lěto. Kak adwent a gódowny cas bužotej, žinsa hyšći njewěmy, gaž glědamy na wšykne wobstojności pandemije. Žinsa pak mamy krotki cas, pózastaš a slědk glědaš na zajžone lěto. Cu to w tej krotkej rozpšawje ze žekownosću cyniš. Som Bogoju žekowny, až wón jo telik lužam skobodnosć, dowěru a móc dał, sobu cyniš za strowje Serbskeje wósady, wótpowědnje gronkoju našogo žěla „Bogu k cesći a Serbam k wužytoju“.

W přednem rěže cu se žekowaš wšyknym cłonkam pšedsedařstwa Spěchowańskego towaristwa za serbsku rěc w cerkwi z. t. za jich njewomucnu angažěrowanosć. We zgromadnem žěle wěšte konflikty wó pšawe póstupowanje njewuwóstawaju. Weto měnim, až smy mógali wjelgin wuspěšnje ako team žělaš. Gaž se nadalej procujomy wó konstruktiwnosć a mjazsobne rozměše za njejednake měnjenja, móžomy se wujadnaš a nadalej dobru drogu za ceļu Serbsku wósadu namakaš.

Se wě, až mamy mimo pšedsedařstwa ceļu mań sobuwójarjow a procowarjow: cłonki žěloweje kupki Serbska namša, naše serbske dušepastyrje a wjele duchownych w Dolnej a srježnej Łužicy, lektory a namšarje, kenž sobu gótuju we wugótowanju serbskich namšow a drugich serbskich cerkwinych zarědowanjow a za medijowu prezencu Serbskeje wósady. To jo wjelgin derje tak a dawa pšikład za našu ceļu cerkwju EKBO.

Móžom na tom měsće jano krotko wobceriš, co smy w lěše 2021 wugbali. Cas rozpšawy jo ga wobgranicowany na jadnab 10 min. Na zachopjeńku lěta 2022 pak zestajijomy ako kužde lěto wobšyrnu rozpšawu ewangelskich Serbow w EKBO. Tu pósćelomy cerkwinemu wjednistwoju, a kuždy interesent móžo ju woglědaš na našych internetnych bokach.

Kšěł zachopiš z publicistiskim žělom. Ako kužde lěto smy měli teke lětosu naglědny plakat wót Anje Piniekajc z gronkom lěta. Plakat smy wudali w dwěma wariantoma: dolnoserbško-nimski a gornoserbško-nimski. Móžomy se wjaseliš, až jo hyšći žinsa wižeš na wjele wósadnych toflach.

Spěchowańske towaristwo za serbsku rěc w cerkwi z. t. www.serby-ekbo.de, ewangelske.serby@posteo.de
pšedsedař: Privatdoz. Dr. habil. Hartmut S. Leipner, hartmut.leipner@gposteo.net, ☎ +49 174 6997743
bankowy zwisk: Serbske cerkwine towaristwo, žarjawnica Spjewja-Nysa, IBAN DE21 1805 0000 3302 1228 44
BIC WELADED1CBN, wužywański zaměr: Za Serbsku wósadu

K tšešemu razozu smy wudali gronka ochranojskeje bratšojскеje wósady w dolnoserbskej rěcy. Stwórty lětnik za lěto 2022 jo tejerownosći južo gótowy.

Na planje stoj, casopis Serbskeje wósady, ten Nowy wósadnik, dwa raza wob lěto wudawaš. Pšilicyjomy-li wudaše, kenž wujžo ku gódam, su se wšak 2021 dla jubileja Serbskego cerkwinego dnja styri zešywki ražili.

Wjelike žycenje dolnoserbskich kšesćijanow jo se dopołniło 4. februara 2021: Pó 153 lětach mamy zasej šišćanu Bibliju w našej rěcy. Layout nowošišća se orientěrujo na wudaše z lěta 1868, jo pak stajany we łatyńskich pismikach. Pó wopšimješu jo identiski z lektorizěrowanym tekstem digitalneje wersije z lěta 2017 na CD abo w interneše.

Zajm na dolnoserbskej Bibliji jo wjeliki: Jadnab 150 eksemplarow nowošišća, kenž jo spěchowany wót kraja Bramborskeje, jo zadermo rozdane. Teke z wukraja smy dostali napšašowanje, samo z Israelskeje abo Brazilskeje.

Serbske namše stoje se wě we fokusu našogo žěta. Z pódpěru STSRC jo pšewjadła abo pódpěrowała kupka Serbska namša 14 namšow, zwětšego nimsko-serbskich, ale teke 5 cysto serbskich. Se wě, až wliw korony móžomy pla lichby namšarjow wizeš, pšerěžnje pak smy pla 71.

Na zachopjeńku lěta jo młoga namša wupadnuła. Tak jo była předna serbska namša lětosa 21. měrca we Wjerbnje. Na tu namšu z wušēju promštowku Therese Rinecker jo było wizeš wjele žeńskich w namšańskej drastwje, tak teke wósadna faračka Ina Vetterick.

Dejmy se teke zespominaš na řednučku namšu we Wětošowje ku dnju wótwórjonego pomnika z fararjom Hartmut Kästnerom, žož serbski part jo pšewzeła Madlena Norbergowa, a na dwójorěcnu ekumenisku namšu we Złem Komorowje na dnju Marijinego do-njebja-stupjenja.

Móžomy z Dešanarjami gjarde byš, až tamna cerkwja jo jadnučka na cełem swěše, kótaraž ma zwóny z jano serbskim napismom. Namšu na 100lětnu wobstaše tych zwónow smy swěšili 2. maja.

Wurědna namša jo se wótměła samskego dnja wótpołdnja w Serbskej cerkwi Města, a to jo była ordinacija fararjowu Simona Klaasa a Tobiasa Pawoła Jachmanna. Nichten njewě, lěc něga raz jo była taka ordinacija w serbskej rěcy, ako jo se wósebnje Tobias žycył. Zmjatanka nad wšykny m byli kóńcne słowa biskupa Christiana Stäbleina w serbskej rěcy: „Žišo w měrje togo Kněza“.

Serbski ewangelski cerkwiny žen ma dłužku tradiciju, ako jo zestajiła Trudla Malinkowa w Nowem wósadniku, numer 14. Lětosa smy pšiwitali serbskich ewangelskich kšesćijanow k pětému cerkwinemu dnju w Dolnej Łužycy. 120. jubilej móscańskeje cerkwje jo dał móžnosć, ten swěžeń zwězaš z 75. Serbskim ewangelskim cerkwiny dnjom. Z motom cerkwinego dnja „Pytajšo Kněza, dokulaž k namakanju jo“^{Jez 55,6} jo se móscańska wósada wjelgin angažěrowana na drogu dała, aby móžali woglědarje za słowami Kněza w serbskej rěcy slěžiš. Za jadnogo abo drugego jo było pšemało serbskego słyšaš na cerkwinem dnju. To jo pak pšašanje perspektiwy. Njewugótujomy take zarědowanje za gjarstku luži z perfektnymi znašami serbskeje rěcy, ale za wšyknych, kenž se za to zajmju. Měnim, až smy z tym na dobrej droze w Dolnej Łužycy, a to smy móžali dožywš w Mósće.

Slědk do Dešna. W slědnych mjasecach jo była bejna licba změnow w našej cerkwi: Nowy biskup, nowej synože, nowy serbski superintendent w Sakskej lutherskej ewangelskej cerkwi, nowa

pširada ewangelskeje cerkwje za serbske wósadne žywjenje. A slědkoju jo EKBO wumjenila něnto tšoch serbskich dušepastyrjow: Ingolf Kšenka z Janšojc, Katharina Huglarjowa z Dešna a Jadwiga Malinkowa ze Slěpogo. Pózěl płašonego fařskego městna za serbske dušepastyřstwo jo se z tym pówušył. Farařka Huglarjowa jo dostała nadawk nawjedowanja serbskego dušepastyřstwa w EKBO a koordinacije ze serbskim superintendentom sakskeje krajneje cerkwje. Zapokazanje ako serbskeju koordinatorku-promštowku jo było z pšewšo gnujucu namšu 22. awgusta w Dešnje. Katharina Huglarjowa jo sama groniła, až ta namša jo ju wěcej gnuła ako jeje ordinacija.

To, což mě wósebne rozwjaselijo, jo aktiwita nowych procowarjow Serbskeje wósady. K drugemu razuju smy lětosa mówali dožywiš ředny wěcejřecny žnjowny swěžeń w Ptačecach w srjejžnej Łužycy. Wěcejřecny - to groni, až su wuzněli gónoserbska, dolnoserbska, slěpjańska a nimska řec.

Pó ordinaciji jo namakał farař Jachmann swójo městno w baršćańskej wósaže. Z dobreju dolnoserbskeju řecu jo na swěženju reformacije nawjedował swóju přednu cysto serbsku namšu z Bóžym blidom. W tom zwisku dejm hyšći drugogo młodego aktera pomjenjowaš, a to jo Tim Šmit. Wón pilnje wuknjo serbski, a jogo orgelowe graše na serbskich namšach jo napšawdu wjelike wobogašenje.

Móžomy groniš, až serbska řec jo wóstała žywa w našej cerkwi nježiwajucy na njepřigódne wobstojnosći, a naša žěłabnosć jo žeńk a wěcej pšipóznata. Kšěł hyšći krotko wobspomnješ dalšne aktiwity našogo towaristwa.

Woplěwamy dobre kontakty ze Serbskim ewangelskim towaristwom w Górnej Łužycy. Wósebne jo dr. Christiana Piniekowa zastupiła STSRC na zejženjach Serbskego ewangelskego towaristwa. W nastupnosći Serbow w Hodźiju smy se ako towaristwo wobrošili na biskupa sakskeje cerkwje. W tamnej wósaže maju tšach, až serbske cerkwine žywjenje njama dobre šance w planowanem twórjenju wjelikeje wósady.

Do drugich wažnych aktualnych pšašanjow ako klimowa katastrofa a struktura změna we Łužycy smy se zaměšali gromaže z Centrumom za dialog a pšeměńjenje.

Seminaristiske póbitowanja su dalej byli. Christiana Piniekowa jo póbitowała zasej kurs „Serbščina za luži cerkwje“. Bibliske koła gromaže ze Šulu za dolnoserbsku řec a kulturu k bibliskim gronkam abo z aktualneju problematiku „katastrofy“ su měli lětosa wjeliki wótgłos.

Kšěł how pšiš ku kóncoju. To jo był krotki a njedopoľny pšeglěd někotarych aktiwitow STSRC. Njejsom nic gronił wó tom, kak smy how kšac pó kšacu z wugótowanim Serbskego wósadnego zmakanišćo dopředka pšišli. Mały archiw a běrow jo něnto skóro gótowy, a pšawidłownje se how schadujotej kupka Serbska namša a pšedsedařstwo STSRC. Wjeliki žěk hyšći raz na tom městće wšym procowarjam Serbskeje wósady za wšo, což cynje za zdžaržowanje serbskeje řecy w cerkwi a wšuzi.